

Protokół nr 19/2025
posiedzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Miejskiej Wrocławia
z dnia 17 listopada 2025 roku
godzina 13.30
Sukiennice 9, sala 306

BRM-DPP.0012.16.12.2025

Dnia 17 listopada 2025 r. o godzinie 13:30 odbyło się posiedzenie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej Wrocławia.

Na ogólną liczbę 5 członków Komisji, wszyscy obecni.

Lista radnych, którzy wzięli udział w posiedzeniu stanowi załącznik nr 1 do niniejszego protokołu.

Lista osób uczestniczących w posiedzeniu stanowi załącznik nr 2 do niniejszego protokołu.

Porządek obrad

I. Przyjęcie porządku obrad

II. Rozpatrzenie petycji w przedmiocie wstrzymania zmian przywracających przedwojenny wygląd i nazwę Mostu Grunwaldzkiego we Wrocławiu - druk nr 547/25.

III. Rozpatrzenie skarg:

1. skargi na Prezydenta Wrocławia - druk nr 549/25,
2. skargi na Prezydenta Wrocławia - druk nr 550/25,
3. skargi na Prezydenta Wrocławia - druk nr 551/25,
4. skargi na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej we Wrocławiu - druk nr 554/25,
5. skargi na Dyrektora Liceum Ogólnokształcącego nr IX we Wrocławiu - druk nr 505/25.

IV. Rozpatrzenie petycji

1. petycji przeciwko budowie ulicy Libańskiej jako drogi wlotowej do miasta Wrocławia - druk nr 545/25,
2. petycji w przedmiocie podjęcia uchwały programowej i wykonawczej polecającej Prezydentowi Wrocławia przyjęcie standardów organizacji i rekrutacji do oddziałów sportowych w szkołach podstawowych Gminy Wrocław - druk nr 548/25,
3. petycji w przedmiocie podjęcia działań zmierzających do uchwalenia Gminnego Programu Rewitalizacji dla miasta Wrocławia - druk nr 546/25.

V. Rozpatrzenie skarg

1. skargi na Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia - druk nr 552/25,
2. skargi na Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia - druk nr 553/25.

VI. Przyjęcie protokołu z poprzedniego posiedzenia

VII. Wolne wnioski

Ad I. Przewodnicząca Komisji - Pani Martyna Stachowiak (dalej: „Przewodnicząca”) otworzyła posiedzenie i stwierdziła kworum niezbędne do podejmowania prawomocnych decyzji.

W związku z mejlami Skarżącego – (...)*) z dnia 12 listopada 2025 r. oraz 17 listopada 2025 r. (pkt. III pptk 5. skarga na Dyrektora IX LO) Przewodnicząca zaproponowała przychylenie się do wniosku Skarżącego o przesunięcie rozpatrzenia jego skargi i przedłożenie wniosku Komisji o wycofanie tej skargi z porządku Sesji Rady Miejskiej Wrocławia w dniu 20 listopada 2025 r..

Komisja w wyniku głosowania jednogłośnie przyjęła wniosek Przewodniczącej tj. zmianę porządku obrad Komisji.

Ad II Komisja rozpatrzyła petycję w przedmiocie wstrzymania zmian przywracających przedwojenny wygląd i nazwę Mostu Grunwaldzkiego we Wrocławiu - druk nr 547/25

Petycją z dnia 25 września 2025 r. (...)*) (dalej; Wnioskodawca) wystąpił do Rady Miejskiej Wrocławia z petycją do:

1. podjęcia przez Radę Miejską Wrocławia wszelkich kroków jako organu kontrolnego Miasta Wrocławia w celu natychmiastowego wstrzymania wszelkich działań zmierzających do odtworzenia przedwojennych elementów architektonicznych Mostu Grunwaldzkiego, w szczególności tych o pruskim i niemieckim charakterze, takich jak kopuły, cesarskie orły, herby Hohenzollernów, napisy „KAISER-BRUECKE”, oraz niepodejmowania jakichkolwiek działań zmierzających do zmiany nazwy mostu.
2. wystąpienia do Prezydenta Wrocławia z wnioskiem co do rozważenia alternatywnych projektów remontu, które zachowają powojenny charakter Mostu Grunwaldzkiego jako świadectwa polskiej historii miasta i nie będą budziły kontrowersji wśród mieszkańców.

Petycja w istocie stanowi postulat podjęcia przez Radę Miejską Wrocławia uchwały o charakterze kierunkowym – instrukcyjnym. Przyjmując powyższe założenia, można uznać, iż w tym sensie, pod względem formalno-prawnym petycja spełnia wymagania stawiane przez ustawę z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U. 2018 r., poz. 870). Tym samym Rada Miejska Wrocławia jest organem właściwym do rozpatrzenia petycji.

Stanowisko w imieniu Prezydenta w dniu 30 października 2025 r. przedstawiła Dyrektor Departamentu Infrastruktury i Transportu (dalej Dyrektor) .

Dyrektor poinformowała, że planowane prace remontowe na moście Grunwaldzkim wynikają przede wszystkim z konieczności wykonania niezbędnych prac dla utrzymania mostu w należyтым stanie technicznym, polegających na m.in. naprawie ustroju nośnego, wymianie płyty pomostowej, wykonaniu nowych urządzeń dylatacyjnych oraz wykonaniu zabezpieczenia antykorozyjnego konstrukcji stalowej.

Most Grunwaldzki wpisany jest do rejestru zabytków pod numerem A/1653/326/Wm na mocy decyzji nr 326/Wm z dnia 15.10.1976r. i podlega ochronie konserwatorskiej na mocy właściwych przepisów – Ustawa z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Z powyższego powodu każdy Inwestor, w tym przypadku Zarząd Dróg i Utrzymania Miasta we Wrocławiu (dalej: ZDiUM), planując prace przy zabytku zobowiązany jest do występowania i uzgadniania proponowanych rozwiązań z właściwym Wojewódzkim Urzędem Ochrony Zabytków (dalej: WUOZ). Realizując zamierzenie inwestycyjne, ZDiUM przed ogłoszeniem przetargu na wykonanie dokumentacji projektowej remontu mostu Grunwaldzkiego, zwrócił się pisemnie do Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków we Wrocławiu z prośbą o wydanie wytycznych konserwatorskich. Pismem z dnia 28 kwietnia 2023r. WUOZ we Wrocławiu wydał szczegółowe wytyczne dotyczące zakresu dokumentacji projektowej remontu mostu Grunwaldzkiego. Pismo to stanowiło załącznik do Opisu Przedmiotu Zamówienia w przetargu na wykonanie dokumentacji projektowej na remont mostu Grunwaldzkiego. W piśmie tym znajdują się między innymi następujące informacje: „Wykonanie dokumentacji projektowej remontu mostu Grunwaldzkiego powinno nastąpić w oparciu o szczegółowe rozpoznanie stanu technicznego substancji budowlanej i zabytkowej, a także na podstawie dostępnych źródeł archiwalnych i ikonograficznych.” „Właściwe rozpoznanie obiektu stanowić powinno bowiem podstawę do podejmowania stosownych decyzji, zgodnych z ustawą z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Projekt remontu mostu powinien zawierać także program prac konserwatorskich, opracowany przez wykwalifikowanego konserwatora, wyspecjalizowanego w kamieniarstwie i elementach metalowych”. „Planowane na przedmiotowym obiekcie prace należy prowadzić z maksymalnym poszanowaniem substancji zabytkowej, stosując właściwe materiały renowacyjne, eliminując rozwiązania wtórne oraz zachowując oryginalne elementy mostu (...)”. „Kompleksowy projekt, przygotowany w oparciu o właściwe rozpoznanie techniczno –

konserwatorskie, należy przedstawić do akceptacji Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków we Wrocławiu”.

Dyrektor podkreśliła, że projektant dochowując należytej staranności wykonał dokumentację projektową remontu mostu Grunwaldzkiego zgodnie z wytycznymi konserwatorskimi, uwzględniając wszystkie historyczne elementy mostu i uzyskał akceptację przedstawionych rozwiązań poprzez wydanie przez Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków decyzji nr 2869/2024 z dnia 9 września 2024 r. na prowadzenie badań konserwatorskich w obrębie mostu Grunwaldzkiego oraz decyzji nr 1528/2025 z dnia 26 maja 2025 r. pozwolenia na prowadzenie robót budowlanych i prac konserwatorskich. W związku z powyższym w zakresie prac ujęto przywrócenie historycznych elementów wystroju architektonicznego Mostu Grunwaldzkiego, w tym zdemontowanych i zniszczonych „hełmów”, tj. czterech zwieńczeń wieżyczek pylonów konstrukcji, a także dwóch ozdobnych naczółków z koroną cesarską istniejących oryginalnie pomiędzy wieżyczkami oraz brakujących płaskorzeźb na pylonach. Dyrektor wskazała ponadto, iż z uwagi na powyżej opisane warunki nie ma możliwości alternatywnego rozwiązania projektowego. Pominięcie odtworzenia historycznych elementów mostu może się odbyć tylko za zgodą Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, który jest jedynym organem władnym do oceny wpływu planowanych prac na wartości artystyczne, historyczne lub naukowe zabytku.

Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w odpowiedzi Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego skierowanej do Pana Szymona Hołowni Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej w wyniku interpelacji nr 11011 posłów Pawła Hreniaka i Elżbiety Witek z 21 lipca 2025 r. dotyczącej remontu Mostu Grunwaldzkiego we Wrocławiu. W odpowiedzi czytamy między innymi:

„Wyjaśnić należy, że przywrócenie oryginalnej, całościowej formy obiektu jest działaniem zgodnym z międzynarodową i krajową doktryną konserwatorską, która zakłada wierność materiałową i formalną wobec zabytku. Selektywne odrzucanie poszczególnych elementów prowadziłoby do dalszego zniekształcania jego pierwotnego charakteru.

Ponadto w wytycznych GKZ z 22 marca 2019 r. dotyczących prac konserwatorskich i robót budowlanych przy zabytkach techniki wskazano, że „prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane oraz inne działania nie mogą prowadzić do zatarcia cech przynależnym tym elementom zabytków techniki, które w przeszłości określały jego oryginalną funkcję, prowadzony proces techniczny lub oryginalny ustrój konstrukcyjny”.

„Odnosząc się natomiast do wyrażonego przez posłów niepokoju o ewentualne podważenie polskiej tożsamości Wrocławia na skutek planowanych prac konserwatorskich przy Moście Grunwaldzkim, przede wszystkim podkreślić trzeba, że Dolny Śląsk i Wrocław są obszarami o wyjątkowej, wielokulturowej historii, naznaczonej wpływami różnych epok i państw. Rewaloryzacja zabytków – niezależnie od ich genezy – jest formą troski o zachowanie dziedzictwa kulturowego państwa polskiego. W tym kontekście nie ma podstaw do obaw o rzekome „zniemczenie” Mostu Grunwaldzkiego. Przywracanie mu pierwotnej formy jest przejawem dbałości o prawdę historyczną i odejściem od praktyk z okresu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, gdy historię reinterpretowano w duchu ideologicznych założeń”.

Zakończenie prac projektowych wraz z uzyskaniem pozwolenia na budowę nastąpi w roku 2025 r. Rozpoczęcie robót budowlanych na moście Grunwaldzkim planowane jest w roku 2027 r., z uwagi na konieczność przeniesienia ruchu tramwajowego na most Pokoju, na którym wyprzedzająco w roku 2026 r. spółka MPK wykona remont torowiska tramwajowego.

Komisja w wyniku głosowania (za – 4 radnych, przeciw – 1, wstrzymało się – 0 radnych) postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej petycji.

Ad III. 1. Komisja rozpatrzyła skargę na Prezydenta Wrocławia -
druk nr 549/25

Zreferowała Pani Monika Drobyszewska - Dyrektora Wydziału Sprzedaży Lokali Urzędu Miejskiego Wrocławia.

Pismem z dnia 1 czerwca 2025 r. (data wpływu do Urzędu 6 października 2025 r.) (...) * (dalej: Skarżący) wniósł skargę na Prezydenta Wrocławia. Skarżący domaga się uregulowania stanu prawnego nieruchomości przy (...) * we Wrocławiu.

Stanowisko w sprawie skargi, pismem z dnia 27 października 2025 r. zajął – działający z upoważnienia Prezydenta Wrocławia – Wiceprezydent Wrocławia.

Mając na uwadze stanowisko Wiceprezydenta, wyjaśnienia Dyrektora oraz opinię Eksperta Komisja w wyniku głosowania (za – 5 radnych, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych) postanowiła jednogłośnie wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.

2. Komisja rozpatrzyła skargę na Prezydenta Wrocławia - druk nr 550/25

Zreferowali: Przedstawiciele Departamentu Strategii i Zrównoważonego Rozwoju Pani Małgorzatę Brykarz - Dyrektor Wydziału Klimatu i Energii oraz Pan Bartłomiej Świerczewski - Zastępca Dyrektora Departamentu

Pismem z dnia 11 października 2025 r. (...) * (dalej: Skarżący) wniósł skargę na Prezydenta Wrocławia, zawierającą zarzut nienależytego wykonywania zadań związanych z procedowaniem w Urzędzie Miejskim Wrocławia projektu: „Poła Osobowiskie – utrzymanie terenów podmokłych i utworzenie obszaru edukacyjno-rekreacyjnego” .

W złożonej skardze Skarżący wnosi o wstrzymanie wszelkich prac inwestycyjnych do czasu pełnego wyjaśnienia przedstawionych nieprawidłowości i przywrócenia zgodności z prawem.

Odpowiedzi na skargę pismem z dnia 5 listopada 2025 r. udzieliła Dyrektor Departamentu Strategii i Zrównoważonego Rozwoju Urzędu Miejskiego Wrocławia (dalej: Dyrektor), co następuje;

Pola Irygacyjne na Osobowicach we Wrocławiu (dalej PI) pełniły przez ponad 100 lat funkcję naturalnej oczyszczalni ścieków dla Wrocławia. Po uruchomieniu w latach '90 Wrocławskiej Oczyszczalni Ścieków na Janówku, udział PI w procesie oczyszczania ścieków ulegał systematycznemu zmniejszaniu. Ich eksploatacja ostatecznie zakończyła się w 2015 r. W praktyce decyzja o zaprzestaniu dostarczania ścieków na rzeczony teren oznacza, że obecnie PI są zasilane jedynie: wodą z opadów atmosferycznych w tym doprowadzanymi ciekami i rowami z pewnej części miasta bądź lokalnie. Przez PI przebiegają 2 rowy melioracyjne - Trzciana i Mokrzyca oraz system mniejszych rowów drenujących. Przez 100 lat działalności oczyszczalni ścieków, przebieg Trzciany i Mokrzycy zostały dostosowane/zmodyfikowane względem ich naturalnego przebiegu, do potrzeb PI.

Punktem wyjścia do obecnych działań na polach irygacyjnych było wystąpienie z maja 2019 r. środowisk społecznych i przyrodniczych, które wystosowały do Prezydenta Wrocławia apel o podjęcie działań mających na celu nawadnianie PI i utworzenie rezerwatu przyrody. Treść apelu znajduje się na stronie wrocław.pl:

https://www.wroclaw.pl/zielony-wroclaw/files/Zal_1_Apel-srodowisk-ekologicznych-w-zakresie-perspektywicznego-zagospodarowania-Pol-Osobowickich.pdf . W ślad za tym

stanowiskiem zostało miastu przekazane opracowanie pt.

„Wrocławskie pola irygacyjne. Unikatowy ekosystem wymagający ochrony prawnej oraz udostępnienia mieszkańcom na cele rekreacyjne i edukacyjne" (M. Nowak, A. Starzecka, A. Gierko, B. Czyż, A. Knychala, B. Smyk, Wrocław 2019 r.). Opracowanie zawiera propozycję strony społecznej, zagospodarowania obszaru PI na cele przyrodnicze, rekreacyjno – wypoczynkowe i edukacyjne.

Opracowanie znajduje się na stronie wrocław.pl:

https://www.wroclaw.pl/zielony-wroclaw/files/Zal_2_Wroclawskie-

[pola-irygacyjne.pdf](#)). W odpowiedzi na apel i koncepcję miasto zobowiązało się do wykonania inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej obszaru oraz analizy możliwości zatrzymywania wód na obszarze oraz możliwości jego nawadniania w przyszłości.

Ponadto w dniu 16 października 2019 r. odbyło się posiedzenie Komisji Zrównoważonego Rozwoju i Ochrony Środowiska Rady Miejskiej Wrocławia, w której udział wzięli m.in. przedstawiciele różnych środowisk naukowych zainteresowanych tematem PI.

Protokół z posiedzenie znajduje się na stronach BIP Urzędu Miejskiego Wrocławia

<https://bip.um.wroc.pl/artukul/789/42060/posiedzenie-nr-14-dnia-16-pazdziernika-2019-r-godz-16-00>. W związku z przyjętymi

ustaleniami i przeprowadzonymi konsultacjami podczas ww. posiedzenia, na zlecenie Urzędu Miejskiego Wrocławia, wykonano kompleksową inwentaryzację przyrodniczą pól irygacyjnych obejmującą zarówno faunę jak i florę. Prace inwentaryzacyjne wykazały, że teren PI stanowi ważną ostoję zwierząt i roślin w środowisku podmiejskim, zlokalizowanym na obrzeżach terenu silnie zurbanizowanego. Co istotne, wykonana inwentaryzacja objęła wszystkie grupy zwierząt, oraz siedliska przyrodnicze, gatunki roślin naczyniowych, mszaków, porostów i grzybów występujące na tym terenie. Wskazała ona miejsca szczególnie cenne, wymagające zachowania i dalszej ochrony. Wskazała ona także konieczne działania ochronne, z których wynikać będą niżej opisane plany i projekty. Inwentaryzacja od 2022 r. znajduje się na stronie BIP Urzędu Miejskiego Wrocławia

<https://bip.um.wroc.pl/artukul/1026/58528/inwentaryzacja-przyrodnicza-pol-irygacyjnych-wroclawia>.

Kolejnym krokiem było wykonanie na bazie inwentaryzacji, na zlecenie Urzędu Miejskiego Wrocławia (dalej: UMW), koncepcji zagospodarowania i zarządzania siedliskami pól irygacyjnych Wrocławia pn. „Koncepcja ochrony i zwiększenia bioróżnorodności pól irygacyjnych Wrocławia”. Celem tego opracowania było wskazanie działań, jakie należy podjąć, dla przywrócenia na terenie

PI siedlisk wodno-błotnych i stworzenie mozaiki siedlisk, zwiększającej bioróżnorodność obszaru zdegradowanego. Dyrektor przypominała, że z jednej strony wieloletnie użytkowanie pól jako oczyszczalni ścieków miało pozytywny wpływ na występowanie niektórych gatunków zwłaszcza ptaków. Z drugiej strony – w wyniku zaprzestania takiej działalności doszło do obniżenia poziomu wody co powoduje wysychanie terenów podmokłych i zanik występowania części gatunków fauny i flory na tym obszarze. Koncepcja ta została udostępniona na stronie BIP Urzędu Miejskiego Wrocławia

<https://bip.um.wroc.pl/przetarg/68750/zp-tp-57-2023-wke>

Jednocześnie na zlecenie Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji S.A. we Wrocławiu (dalej: MPWiK) (która to Spółka na podstawie zawartej z Miastem Wrocław umowy i w ramach swoich obowiązków, zarządza PI i dba o stan techniczny poszczególnych urządzeń) została wykonana „Analiza możliwości budowy systemu retencyjnego wody na Mokrzycy i Trzcianie jako elementu programu ochrony walorów przyrodniczych Pól Irygowanych Osobowice”.

Na podstawie ww. dokumentów, przy współpracy zespołu w skład którego wchodzi m.in. przedstawiciele środowiska naukowo-przyrodniczego (UWr), hydrogeolodzy, przedstawiciele UMW oraz MPWiK, została podjęta decyzja o realizacji zarekomendowanego rozwiązania tj. zastawek piętrzących wodę na Trzcianie i Mokrzycy oraz budowie jednego ze zbiorników zaproponowanych w Analizie (tzw. stawu retencyjnego). Do realizacji w pierwszej kolejności został wybrany staw retencyjny zlokalizowany w starorzeczu Odry, w pobliżu Mokrzycy, w miejscu obniżenia gdzie obecnie gromadzi się woda. Zatem przy minimalnej ilości zabiegów technicznych możliwe jest uzyskanie maksymalnego efektu naturalnej retencji.

Wobec powyższego, aktualnie opracowywana jest dokumentacja projektowa pn. „Pola Osobowickie – utrzymanie terenów podmokłych i związanej z nimi bioróżnorodności oraz utworzenie obszaru edukacyjno-rekreacyjnego dla mieszkańców Wrocławia, Dolnego Śląska i turystów”, która znajduje się na stronie BIP Urzędu

Miejskiego Wrocławia (<https://bip.um.wroc.pl/przetarg/68750/zp-tp-57-2023-wke>).

Należy także dodać, że inwentaryzacja przyrodnicza oraz koncepcje zagospodarowania PI doprowadziły do złożenia w dniu 5 grudnia 2022 r. przez Prezydenta Wrocławia wniosku do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu (dalej: RDOŚ) o ustanowienie na terenie pól irygacyjnych rezerwatu przyrody, która znajduje się na stronie BIP Urzędu Miejskiego Wrocławia (<https://www.wroclaw.pl/zielony-wroclaw/pola-irygacyjne-osobowice-rezerwatem-zielone-pluca-wroclawia>).

Dyrektor odniósł się szczegółowo do poszczególnych zarzutów Skarżącego:

1. Nieprawdziwe przedstawienie źródeł wody

UMW twierdzi, że „Obecnie pola irygacyjne na Osobowicach są zasilane wodą z opadów atmosferycznych”. W rzeczywistości rów N-2 (Mokrzyca) oraz inne rowy (N-2.14, N-2.15) doprowadzają wodę na terenie Pól Irygacyjnych, co potwierdza dokumentacja mapowa i historyczna.

Zacytowane stwierdzenie stanowi uogólnienie. W trakcie eksploatacji pól irygacyjnych, jako oczyszczalnia ścieków były one nawadnianie głównie w wyniku wylewania ścieków komunalnych z miejskich systemów kanalizacyjnych zarówno ogólnospławnych jak i deszczowych. W chwili obecnej Pola Irygacyjne po zaprzestaniu wylewania na nie ścieków, zasilane są jedynie wodą z opadów atmosferycznych. Zarówno tymi, które spadną bezpośrednio na teren pól, jak i tymi, które doprowadzane są rowami melioracyjnymi, w tym wodami opadowymi prowadzonymi m.in. rowem N-2 (Mokrzyca), N-2.14, N-2.15. Rowy te stanowią część systemu Gospodarowania Wodami Opadowymi (GWO) i zasilają teren Pól m.in. wodami opadowymi.

2. Błędne przypisanie przyczyn wysychania

Nie jest prawdą, że wysychanie wynika wyłącznie z braku wylewania ścieków komunalnych. Pola są koszone, a rowy N-2 i O-10 były niedawno wykoszone i/lub przekopane, co wstrzymuje procesy renaturyzacyjne. Brak utrzymania stanu technicznego akweduktu powoduje, że woda ucieka z rowu O-10 do N-2.8, zamiast przepływać do Lasu Osobowickiego. Brak urządzeń pomiarowych utrudnia ocenę rzeczywistego przepływu.

Zaprzestanie odprowadzania ścieków na obszar Pól, stanowi główny element zmniejszenia bilansu wodnego tego obszaru, dlatego jest to główną przyczyną wysychania pól irygacyjnych. Same wody opadowe, przy obecnym braku systemu skutecznego ich retencjonowania są niewystarczające do utrzymania podmokłości tego obszaru na poziomie z okresu funkcjonowania oczyszczalni na polach.

Dodatkowo do tego zjawiska przyczyniają się obserwowane zmiany klimatu (długotrwałe okresy suszy i fale upałów, nieregularne ulewne deszcze powodujące szybki napływ i odpływ wód opadowych).

Wszelkie podjęte przez UMW działania na PI mają na celu zapobieganie ich wysychaniu, w tym planowana budowa zarówno zastawek piętrzących wody w rowach jak i zbiornika (stawu) ze stałym lustrem wody. Obiekty te, mają na celu stałe i okresowe podniesienie poziomu wody.

Należy mieć na uwadze, że Pola Osobowickie mimo, iż są miejscem postulowanej ochrony, na dziś stanowią w dalszym ciągu obiekt nieczynnej już oczyszczalni ścieków. Prace, o których mowa w skardze stanowią element działań eksploatacyjnych mających na celu utrzymanie we właściwym stanie infrastruktury. Dodatkowo należy wskazać, że rowy N-2 oraz O-10 stanowią zarówno element infrastruktury Pól, jak i element systemu GWO pełniącego funkcję odprowadzania wód opadowych z terenów zabudowań zlewni obejmującej północny obszar miasta Wrocławia, w tym osiedli Lipa Piotrowska, Widawa, Polanowice czy Poświętne odpowiadając tym

samym za prawidłowe odwodnienie tego rejonu oraz zabezpieczenie mieszkańców przed podtopieniami. Prowadzone prace konserwacyjne są niezbędne dla udrożnienia i zapewnienia prawidłowego funkcjonowania infrastruktury odwodnieniowej tamtej części miasta.

3. Supremacja celu inwestycyjnego

W koncepcji (str.11) wskazano, że powierzchnia rezerwatu została zmniejszona z powodu planowanej Trasy Obornickiej. Taka decyzja może naruszać art. 5. Konstytucji RP-supremacja celu inwestycyjnego nad ochroną środowiska. Ignoruje warianty proponowane przez UWr, które zakładały większą powierzchnię podmokłą.

W „Koncepcji ochrony i zwiększenia bioróżnorodności pól irygacyjnych Wrocławia” zaproponowane zostały granice utworzenia rezerwatu. Uwzględniają one oprócz wyników inwentaryzacji z lat 2020/2021, także istniejące od lat dokumenty planistyczne m.in. Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego dla obszaru w rejonie zespołu urbanistycznego Rędzin i północnej części Osobowickich Pól Irygacyjnych we Wrocławiu oraz Las Osobowicki pd. Część Pól Irygacyjnych (Uchwała nr XII/255/03 Rady Miejskiej Wrocławia z 18 września 2003, Uchwała nr LIV/3243/06 z 6 lipca 2006 r.)

Zagadnienie dotyczące odsunięcia planowanego rezerwatu od Trasy Obornickiej było szeroko analizowane na etapie tworzenia ww. Koncepcji. Dokument ten zawiera propozycje, które będą jeszcze analizowane na kolejnych etapach i nie przesądza definitywnie o przebiegu granic formy ochrony przyrody. Warto w tym miejscu dodać, że proponowana w minionych latach powierzchnia rezerwatu wahała się od 400 do ok. 1000 hektarów. Na tym terenie występują jednak grunty gminne i prywatne. Cały obszar dawnych PI jest objęty planami miejscowymi. One precyzyjnie regulują które ich części mogą być przeznaczone pod zieleń a które nie. Wspólna z

RDOŚ praca będzie polegała m.in. na określeniu ostatecznych granic obszaru rezerwatu. Ostateczny zasięg rezerwatu przyrody uzależniony jest od tych prac oraz przyrodniczych dokumentów planistycznych, tj. zadań ochronnych dla rezerwatu przyrody lub planu ochrony dla rezerwatu przyrody pozostających w kompetencji RDOŚ.

4. Brak posiadania kluczowych dokumentów

UMW opiera swoje decyzje na „Analizie możliwości budowy systemu retencyjnego wody” której nie otrzymałem, mimo wniosków zgłoszonych w tym zakresie (termin do 5 listopada, pismo MPWiK) Brak dostępu do dokumentu ogranicza możliwość kontroli społecznej i narusza zasady jawności.

UMW wskazuje, że nie dysponujemy dokumentem, pomimo, że jest właścicielem spółki MPWiK, i pomimo, że podjął na podstawie tego dokumentu decyzję administracyjną.

„Analiza możliwości budowy systemu retencyjnego wody na Mokrzycy i Trzcianie jako elementu programu ochrony walorów przyrodniczych Pól Irygowanych Osobowice” wykonana została na zlecenie MPWiK. Ww. analiza jest wewnętrznym dokumentem MPWiK i nie jest publicznie dostępna, natomiast w związku z wnioskiem Skarżącego o dostępie do informacji publicznej zostanie ona przekazana wnioskodawcy w terminie do dnia 5 listopada 2025 r. zgodnie z pismem MPWiK do Skarżącego z dnia 19 września 2025 r.

5. Niewłaściwe utrzymanie urządzeń hydrotechnicznych

Obiekt budowlany (rowy, akwedukt) był utrzymywany w niewłaściwym stanie technicznym, co powodowało utratę wody i negatywny wpływ na środowisko.

Naruszenie art. 5 ustawy Prawo Budowlane (utrzymanie obiektu zgodnie z przeznaczeniem i wymaganiami ochrony środowiska). Może wprowadzić w błąd urzędników (np. ZZM), którzy stwierdzili brak wody w rowie przez większość czasu

Na terenie PI prowadzone są przez zarządcę stosowne do statusu obiektu działania utrzymaniowe. Przeznaczeniem infrastruktury doprowadzalników oraz systemu rowów było rozprowadzanie ścieków na poszczególne kwatery oczyszczalni. Przedmiotową infrastrukturą nigdy nie były kierowane na Pola stricte wody opadowe, jedynie ścieki ogólnospławne. W związku z powyższym Dyrektor uznała zarzut za nieuzasadniony.

6. Brak konsultacji społecznych

Zastosowanie konwencji z Aarhus: społeczeństwo powinno mieć udział w debacie o środowisku, co nie zostało zapewnione przy wyborze wariantu inwestycji.

Na każdym etapie prowadzenia działań w sprawie PI zapewniony został wszystkim zainteresowanym stronom pełen dostęp do posiadanych - przez UMW - informacji i planów. Znaczną ich część była na bieżąco publikowana w BIP i miejskim informatorze a także w mediach społecznościowych. Dyrektor podkreśliła, że Miasto jest też otwarte na propozycje spotkań z mieszkańcami w tym temacie. Planowane przedsięwzięcie tj. budowa zastawek i zbiornika (stawu) retencyjnego, było analizowane także pod kątem zgodności z przepisem art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 ze zm.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 ze zm.). Po przeanalizowaniu całości zebranego materiału stwierdzono, że w przypadku realizacji przedmiotowej inwestycji nie mają zastosowania przepisy rozporządzenia, tj. uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach - nie jest wymagane. Dodatkowo z informacji przekazanych przez MPWiK wiadomo, że Skarżący miał okazje

spotykać się w spółce i rozmawiać na temat rzeczoności obszaru. Równocześnie nie zwrócił się nigdy do Departamentu Strategii i Zrównoważonego Rozwoju Urzędu Miejskiego Wrocławia z prośbą o takie spotkanie, przestając na utrzymaniu kontaktu za pośrednictwem wniosków UDIP, dopytując się o konkretne rozwiązania. Dyrektor podkreśliła, że na każdy z tych wniosków Skarżący otrzymał odpowiedź.

7. Zgodność z prawem krajowym

Zasady dyscypliny budżetowej i ochrony środowiska wskazują, że nie tylko zmniejszony rezerwat, ale także kosztowne rozwiązania techniczne (budowa stawu) mogą być niezgodne z prawem

Podjęte działania w celu przywrócenia na terenie PI podmokłego charakteru i stworzenia dogodnych warunków bytowania poszczególnych grup zwierząt w tym ptaków oraz mozaiki siedlisk zwiększającej bioróżnorodność, są odpowiedzią na szereg inicjatyw podejmowanych przez mieszkańców Wrocławia oraz środowiska naukowo-przyrodnicze. Dobór zaproponowanych działań wynika z szeregu przeprowadzonych analiz zarówno przyrodniczych jak i hydrologicznych i służy szeroko pojętej ochronie PI i wzmocnieniu ich przyrodniczego potencjału. Zatem ww. dokumentacja projektowa, która uzyskała pozwolenie na budowę Wojewody Dolnośląskiego, wynika z szeregu konsultacji i jest wynikiem kilku opracowań. Warty odnotowania jest fakt, że przy ich realizacji brali udział zarówno przedstawiciele środowisk naukowych, przyrodniczych, specjaliści jak i jednostki Gminy Wrocław. Wybór wykonawców opracowań oraz podejmowane ustalenia, odbywały się w sposób jawny i transparentny, a przedstawiciele strony społecznej – inicjatorzy procesu byli na bieżąco informowani o kolejnych krokach. Na każdym etapie prowadzenia działań w sprawie PI UMW zapewnił wszystkim zainteresowanym stronom pełen dostęp do posiadanych przez nas informacji i planów. Znaczną ich część jest na

bieżąco publikowana w BIP i miejskim informatorze a także w mediach społecznościowych.

Procedowana dokumentacja projektowa pn. „Pola Osobowickie – utrzymanie terenów podmokłych i związanej z nimi bioróżnorodności oraz utworzenie obszaru edukacyjno-rekreacyjnego dla mieszkańców Wrocławia, Dolnego Śląska i turystów”, procedowana była z poszanowaniem prawa i uzyskała wszelkie niezbędne, wymagane prawnie uzgodnienia i decyzje, w tym decyzję pozwolenia na budowę.

8. Potencjalne poprawki hydrotechniczne

Naturalne środki retencyjne: wypłcenie rowów i ich naturalne zarastanie przy zachowaniu ciągłości cieku wodnego mogą skutecznie zwiększyć poziom wody, a pozostawiony wariant hydrotechniczny jest mniej efektywny i droższy.

Zaproponowane rozwiązania zwiększenia uwilgotnienia zostały poparte analizą opartą o obliczenia i dostępne dane. W związku z czym znajdują swoje potwierdzenie w dokumentach i wiedzy eksperckiej. Trudno odnieść się do wyżej przedstawionych tez o mniejszej efektywności i wyższych kosztach nie mając podstaw do odniesienia się. Dodatkowo należy wskazać, że zaproponowane rozwiązania budowy zastawek na Trzcianie i Mokrzcycy oraz utworzenia otwartego lustra wody w formie płytkich, retencyjnych zbiorników wodnych stanowi jedynie element szerszej koncepcji przyrodniczego zagospodarowania obszaru Pól, a zaproponowane rozwiązania są zgodne z opinią naukowych środowisk przyrodniczych.

9. Wydłużenie i poprawa Mokrzcycy

Połączenie rowu I-2.5 z N-2 (wykonanie przepustu) oraz połączenie I-2.5 z I.1.11 mogłoby zwiększyć wody w południowej części Pól Irygacyjnych i w Lesie Osobowickim, szczególnie przy zatamowaniu

rowu N-2.8 poziom. Pozwoli to pogodzić interes PKP (mniej przepływu w równoległej do torów części rowu N-2) z nawodnieniem terenów i poprawą mikroklimatu w mieście (osłabienie miejskiej wyspy ciepła)

10. Zbieżność koncepcji „Nowa Mokrzyca” i wariantu UWr.

Zarówno wariant naukowców UWr (strona 33 Koncepcji), jak i moja propozycja zakładają obecność wody na większym obszarze, w tym Osadniku III i dawnych meandrach Odry.

Podejmowane przez Skarżącego inicjatywy jak np. propozycja połączenia rowu I-2.5 z N-2 oraz połączenie I-2 z I-11 i zatamowania przepływu w rowie N-2.8, czy koncepcja „Nowa Mokrzyca” jest inicjatywą indywidualną Skarżącego. Nie zawiera ona opisu przyjętych rozwiązań, zakresu działań, bilansu wód opadowych, metodyki, planu działania, szacowanych kosztów. Przetawiona propozycja (1 rysunek + kilka zdjęć) nie stanowią rzetelnego materiału porównawczego dla posiadanych przez UMW opracowań. Na podstawie tych inicjatyw nie można stwierdzić jej poprawności i zasadności przyjęcia do realizacji.

Należy zaznaczyć, że bilans wody jest niewystarczający dla całości Pól Osobowickich. Proponowane przez Skarżącego rozwiązanie może ograniczyć w znacznym stopniu nawadnianie północnej części, która jest przedmiotem planowanej ochrony rezerwatowej.

Tak jak wspomniano wcześniej, proponowane rozwiązania budowy zastawek na Trzcianie i Mokrzycy oraz utworzenia otwartego lustra wody w formie retencyjnych zbiorników wodnych stanowi jedynie element szerszej koncepcji przyrodniczego zagospodarowania obszaru Pól, a zaproponowane rozwiązania są zgodne z opinią naukowych środowisk przyrodniczych.

11. Ochrona gatunków chronionych

W inwentaryzacji WPI2019 stwierdzono obecność piskorza – ryby chronione (str. 95) Budowa zastawek w ciekach bez zachowania

ciągłości morfologicznej naruszy Krajową Dyrektywę Wodną i przepisy ochrony przyrody

Opracowanie pn. Wrocławskie Pola Irygacyjne (WPI), zostało opracowane przez stronę społeczną w 2019 r. Bazuje ona m. in. na przeprowadzonej przez UMW inwentaryzacji przyrodniczej przedmiotowego obszaru w roku 2009. Zgodnie z tym dokumentem stwierdzono występowanie 1 szt. piskorza. W badaniach z tamtego okresu udało się odłowić tylko jednego piskorza, w stawie w pobliżu torów kolejowych biegnących równolegle do ul. Pełczyńskiej. W inwentaryzacji z 2020/2021 nie udało się potwierdzić jego obecności. Aktualna inwentaryzacja wskazuje jedno miejsce występowania ryb, a właściwie jednego gatunku – czebaczka amurskiego. Jest to gatunek inwazyjny, którego obecność w żaden sposób nie przyczynia się do wzrostu walorów przyrodniczych pól irygacyjnych. Starorzecze w którym go stwierdzono stanowi jednakże potencjalne siedlisko dla innych ryb, w tym rodzimych. Niepotwierdzone informacje pozwalają przypuszczać, że w jednym z kanałów w pobliżu torów kolejowych, może występować też ciernik *Gasterosteus aculeatus* (gatunek rodzimy, niechroniony). Ze względu na brak siedlisk ryb w opracowaniach przyrodniczych nie przedstawiono zaleceń ochronnych dla ich siedlisk. Wykonana w roku 2020/2021 inwentaryzacja nie wykazała obecności żadnych ryb w ciekach Trzciane i Mokrzyca, a budowa zastawek wynika wyprost z propozycji ochrony czynnej pól, w celu utrzymania ich podmokłego charakteru.

Opisane wyżej podjęte działania inwestycyjne i ochronne, prowadzenie stałego monitoringu przez naukowców i ekspertów, wdrażanie wypracowanych rozwiązań to działania które pozwolą na sprawne i skuteczne dostosowywanie się do zmian klimatu i przywrócenie równowagi przyrodniczej na tym obszarze, przez ponad 100 lat intensywnie i inwazyjnie modyfikowanym przez człowieka.

Podsumowując, zdaniem Dyrektora podjęte przez UMW działania, mają na celu utrzymanie wysokich walorów przyrodniczych PI, zaprzestania ich wysychania oraz stworzenia jak najbardziej korzystnych warunków bytowania poszczególnych grup roślinności i zwierząt, przy obecnych zmianach klimatu. Są to działania niezwykle trudne, ale konieczne, optymalne i przemyślane. Podejmowane są we współpracy ze specjalistami z różnych dziedzin. Działania te są prowadzone od lat w stałej współpracy ze środowiskami naukowymi i społecznymi, które o ww. etapach postępowania informują na swoich stronach w mediach społecznościowych.

Wynikiem podjętych przez UMW działań jest m.in. podpisanie w dniu 30 października 2025 r. listu intencyjnego w sprawie utworzenia na PI rezerwatu przyrody. Jednym z podstawowych zagadnień jakie należy uregulować przed jego utworzeniem, zgodnie ze stanowiskiem Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, jest uregulowanie stosunków wodnych, poprzez realizację na tym terenie inwestycji, która sprawi, że część terenu pól irygacyjnych znów będzie podmokła.

Komisja w wyniku głosowania (za – 4 radnych, przeciw – 0, wstrzymało się – 1 radny) postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.

3. Komisja rozpatrzyła skargę na Prezydenta Wrocławia - druk nr 551/25

Zreferowali Przedstawiciele Departamentu Strategii i Zrównoważonego Rozwoju: Pani Małgorzata Brykarz - Dyrektor Wydziału Klimatu i Energii oraz Pan Bartłomiej Świerczewski Zastępca Dyrektora Departamentu Strategii i Zrównoważonego Rozwoju.

Pismem z dnia 31 października 2025 r. (...) * (dalej: „Skarżący”) wniósł skargę na sposób procedowania koncepcji hydrologicznej w

ramach projektu prowadzonego w ramach projektu prowadzonego na obszarze dawnych Pól Irygacyjnych we Wrocławiu.

W złożonej skardze Skarżący wnosi o wyjaśnienie i ponowne przeanalizowanie zasadności przyjęcia wariantu „zbiornik na Mokrzycy BMT” jako optymalnego rozwiązania w dokumentacji inwestycji prowadzonej na tych terenach.

Zastrzega, że nie jest przeciwnikiem ustanawiania rezerwatu przyrody ani innej formy ochrony, jednak w ocenie Skarżącego proponowany przez Urząd Miejski Wrocławia (dalej: UMW) wariant rozwiązań hydrotechnicznych jest kosztowny. Krytykuje zasadność budowy sztucznych zbiorników w miejscu, gdzie możliwa jest renaturyzacja doliny rzecznej – wariant, który Skarżący załączył wraz ze skargą. Skarżący w piśmie wskazuje - w jego ocenie na błędy i braki dokumentacji przygotowanej w tym zakresie przez urzędników.

Odpowiedzi na skargę pismem z dnia 12 listopada 2025 r. udzielił Z-ca Dyrektora Departamentu Strategii i Zrównoważonego Rozwoju Urzędu Miejskiego Wrocławia (dalej: Dyrektor). Wskazał w nim, iż w złożonej skardze Skarżący wnosi o wyjaśnienie i ponowne przeanalizowanie zasadności przyjęcia wariantu „zbiornik na Mokrzycy BMT” jako optymalnego rozwiązania w dokumentacji inwestycji prowadzonej na tych terenach.

Dyrektor podkreślił, że punktem wyjścia do obecnych działań na polach irygacyjnych [dalej PI] było wystąpienie z maja 2019 r. środowisk społecznych i przyrodniczych, które wystosowały do Prezydenta Wrocławia apel o podjęcie działań mających na celu nawadnianie PI i utworzenie rezerwatu przyrody. Treść apelu znajduje się na stronie wrocław.pl: https://www.wroclaw.pl/zielony-wroclaw/files/Zal_1_Apel-srodowisk-ekologicznych-w-zakresie-perspektywicznego-zagospodarowania-Pol-Osobowickich.pdf. W ślad za tym stanowiskiem zostało miastu przekazane opracowanie pt. „Wrocławskie pola irygacyjne. Unikatowy ekosystem wymagający ochrony prawnej oraz udostępnienia mieszkańcom na cele rekreacyjne i edukacyjne” (M. Nowak, A. Starzecka, A. Gierko, B.

Czyż, A. Knychala, B. Smyk, Wrocław 2019 r.). Opracowanie zawiera propozycję strony społecznej zagospodarowania obszaru PI na cele przyrodnicze, rekreacyjno – wypoczynkowe i edukacyjne.

Opracowanie znajduje się na stronie wroclaw.pl:

https://www.wroclaw.pl/zielony-wroclaw/files/Zal_2_Wroclawskie-pola-irygacyjne.pdf.

W odpowiedzi na apel i przekazane opracowanie miasto zobowiązało się do wykonania inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej obszaru, analizy możliwości zatrzymywania wód na obszarze oraz możliwości jego nawadniania w przyszłości.

Ponadto w dniu 16 października 2019 r. odbyło się posiedzenie Komisji Zrównoważonego Rozwoju i Ochrony Środowiska Rady Miejskiej Wrocławia, w którym udział wzięli m.in. przedstawiciele różnych środowisk naukowych zainteresowanych tematem PI.

Protokół z posiedzenia znajduje się na stronach BIP Urzędu Miejskiego Wrocławia

<https://bip.um.wroc.pl/artypku/789/42060/posiedzenie-nr-14-dnia-16-pazdziernika-2019-r-godz-16-00>. Wynikiem podjętych ustaleń z konsultacji wykonano kompleksową inwentaryzację przyrodniczą pól irygacyjnych obejmującą zarówno faunę jak i florę. Wskazała ona miejsca szczególnie cenne, wymagające zachowania i konieczne działania ochronne, z których wynikać będą niżej opisane plany i projekty. Inwentaryzacja od 2022 r. znajduje się na stronie BIP Urzędu Miejskiego Wrocławia

<https://bip.um.wroc.pl/artypku/1026/58528/inwentaryzacja-przyrodnicza-pol-irygacyjnych-wroclawia>.

Na bazie inwentaryzacji, na zlecenie UMW, wykonana została koncepcja zagospodarowania i zarządzania siedliskami pól irygacyjnych Wrocławia pn. „Koncepcja ochrony i zwiększenia bioróżnorodności pól irygacyjnych Wrocławia”. Celem tego opracowania było wskazanie działań, jakie należy podjąć dla przywrócenia na terenie PI siedlisk wodno-błotnych i stworzenie mozaiki siedlisk, zwiększającej bioróżnorodność obszaru zdegradowanego. Koncepcja ta została udostępniona na stronie BIP

Urzędu Miejskiego Wrocławia

<https://bip.um.wroc.pl/przetarg/68750/zp-tp-57-2023-wke>

Jednocześnie na zlecenie Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji S.A. we Wrocławiu (Spółka na podstawie zawartej z Miastem Wrocław umowy i w ramach swoich obowiązków, zarządza PI i dba o stan techniczny poszczególnych urządzeń) została wykonana „Analiza możliwości budowy systemu retencyjnego wody na Mokrzycy i Trzcianie jako elementu programu ochrony walorów przyrodniczych Pól Irygowanych Osobowice” autorstwa biura BMT. Na podstawie ww. dokumentów, przy współpracy zespołu w skład którego wchodzi

m.in. przedstawiciele środowiska naukowo-przyrodniczego (UWr), hydrogeolodzy, przedstawiciele UMW oraz Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji (dalej: MPWiK), została podjęta decyzja o realizacji zarekomendowanego rozwiązania tj. zastawek piętrzących wodę na Trzcianie i Mokrzycy oraz budowie jednego ze zbiorników zaproponowanych w Analizie (tzw. stawu retencyjnego). Do realizacji w pierwszej kolejności został wybrany staw retencyjny zlokalizowany w starorzeczu Odry, w pobliżu Mokrzycy, w miejscu obniżenia, gdzie obecnie gromadzi się woda. Zatem przy minimalnej ilości zabiegów technicznych możliwe jest uzyskanie maksymalnego efektu naturalnej retencji.

Odnosząc się szczegółowo do poszczególnych zarzutów Skarżącego Dyrektor wyjaśnił, co następuje;

„- Notatka służbowa z akceptacji koncepcji hydrotechnicznej w dniu 8 lutego 2023 r. jest wyjątkowo lakoniczna.

- Wykorzystano w niej założenia z tzw. Analizy BMT, będącej w posiadaniu spółki MPWiK, która nie jest bezpośrednim wnioskodawcą projektu.

- Analiza ta została zaakceptowana przez Urząd Miejski jako podstawa dalszych działań jednak sam urząd nie dysponuje jej egzemplarzem. Notatka służbowa nie zawiera szczegółowego

uzasadnienia przyjętego wariantu ani odniesienia do rozwiązań alternatywnych.”

Dyrektor poinformował, że UMW jest w posiadaniu ww. opracowania na podstawie zawartej pomiędzy Gminą Wrocław i MPWiK umowy licencji. Jednakże umowa ta nie pozwala na udostępnianie Analizy innym podmiotom niż Wykonawcom działającym na zlecenie Gminy Wrocław.

Notatka służbowa z akceptacji koncepcji hydrotechnicznej z dnia 8 lutego 2023 r. zawiera końcowe ustalenia stron ze spotkania dotyczącego wyboru zakresu zadania do realizacji.

„- Nie wykazano przyczyn odrzucenia naturalnych rozwiązań retencyjnych, takich jak

a) maksymalne przedłużenie biegu rzeki celem zmniejszenia jej gradientu,

b) stopniowe zarastanie koryta/rowu w sposób naturalny.

- W dokumentacji brak analizy, dlaczego uznano za możliwe nawodnienie zbiornika o pow. 6-10 ha, a niemożliwe jest – nawodnienie istniejących obniżzeń terenu po dawnych meandrach Odry

- Zignorowano możliwość wykorzystania rowów I-2.5 i I-1.11 do prowadzenia wody – całość przepływu skierowano do rowu N-2, który został mechanicznie udrożniony we wrześniu br.

- Pomimo wskazanej niewystarczającej ilości wody, w koncepcji nie przewidziano wykorzystania szarej wody lub wód opadowych z obszaru zlewni rowu N-2, co mogłoby zmniejszyć potrzebę budowy zbiornika,

Zamiast całościowego podniesienia poziomu wód gruntowych i renaturyzacji doliny w drodze zarastania rowów, przewiduje ona jedynie budowę stawów retencyjnych na skróconym biegu rzeki. W dostępnych dokumentach brak dowodów, że to rozwiązanie jest optymalne przyrodniczo lub ekonomicznie.”

Dobór zaproponowanych działań wynika z szeregu przeprowadzonych analiz, dostępnych danych zarówno przyrodniczych, jak i hydrologicznych i służy szeroko pojętej

ochronie PI i wzmocnieniu ich przyrodniczego potencjału.

Zaproponowane rozwiązania zwiększenia uwilgotnienia zostały poparte obliczeniami. W związku z czym znajdują swoje potwierdzenie w dokumentach i wiedzy eksperckiej.

Lokalizacja stawu retencyjnego w starorzeczu Odry, w pobliżu Mokrzyca, w miejscu naturalnego obniżenia terenu, w którym gromadzi się woda, jest przykładem wykorzystania warunków naturalnych. Przy minimalnej ilości zabiegów technicznych możliwe jest uzyskanie maksymalnego efektu naturalnej retencji.

„- Ekspertyza naukowa będąca podstawą wyznaczenia granic rezerwatu zawiera wadę proceduralną.

- Wbrew zasadzie wynikającej z art. 5 Konstytucji RP (zakaz supremacji celu inwestycyjnego nad wymogami ochrony środowiska), rekomendacja naukowa została pomniejszona o tzw. „rezerwę planistyczną” pod przyszłą drogę.

Oznacza to ingerencję w proces rekomendacji naukowej. To Urząd Miejski powinien wykazywać konieczność odstępstw od ochrony przyrody, a nie środowisko naukowe modyfikować proponowane granice ochrony

Cytat ze strony 11 Koncepcji:

„Powierzchnia obu wariantów została pomniejszona o teren, wskazanej w dokumentach planistycznych miasta, rezerwy pod tzw. Trasę Obornicką. Należy jednak podkreślić, że pod względem przyrodniczym jest to cenny fragment terenu [...]

W przypadku zmiany planów lub odstąpienia od inwestycji, obszar ten powinien zostać niezwłocznie włączony w granice proponowanego rezerwatu.””

W „Koncepcji ochrony i zwiększenia bioróżnorodności pól irygacyjnych Wrocławia” zaproponowane zostały granice utworzenia rezerwatu. Uwzględniają one oprócz wyników inwentaryzacji z lat 2020/2021, także istniejące od lat dokumenty planistyczne m.in. Miejskowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego dla obszaru w rejonie zespołu urbanistycznego Rędzin i północnej części Osobowickich Pól Irygacyjnych we Wrocławiu oraz Las Osobowicki

pd. Część Pól Irygacyjnych (Uchwała nr XII/255/03 Rady Miejskiej Wrocławia z 18 września 2003 r., Uchwała nr LIV/3243/06 z 6 lipca 2006 r.)

Zagadnienie dotyczące odsunięcia planowanego rezerwatu od Trasy Obornickiej było szeroko analizowane na etapie tworzenia ww. Koncepcji. Dokument ten zawiera propozycje, które będą jeszcze analizowane na kolejnych etapach i nie przesądza definitywnie o przebiegu granic formy ochrony przyrody. Warto w tym miejscu dodać, że proponowana w minionych latach powierzchnia rezerwatu wahała się od 400 do ok. 1000 hektarów. Na tym terenie występują jednak grunty gminne i prywatne. Cały obszar dawnych PI jest objęty planami miejscowymi. One precyzyjnie regulują które ich części mogą być przeznaczone pod zieleń a które nie. Wspólna z RDOŚ praca będzie polegała m.in. na określeniu ostatecznych granic obszaru rezerwatu. Ostateczny zasięg rezerwatu przyrody uzależniony jest od tych prac oraz przyrodniczych dokumentów planistycznych, tj. zadań ochronnych dla rezerwatu przyrody lub planu ochrony dla rezerwatu przyrody pozostających w kompetencji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

„ - Koncepcja wybrana do realizacji (oprac. BMT) znacząco odbiega od koncepcji opracowanej przez Uniwersytet Wrocławski”

Powyższe stwierdzenie jest indywidualną opinią Skarżącego.

Dyrektor podkreśliła, że zarówno autorzy „Koncepcji ochrony i zwiększenia bioróżnorodności pól irygacyjnych Wrocławia” oraz autorzy „Analizy możliwości budowy systemu retencyjnego wody na Mokrzczy i Trzcianie jako elementu programu ochrony walorów przyrodniczych Pól Irygowanych Osobowice”, ściśle ze sobą współpracowali. Wynikiem tej współpracy jest optymalna lokalizacja zastawek i zbiorników retencyjnych pod kątem zabezpieczenia jak największej liczby stwierdzonych w koncepcji siedlisk.

Podsumowując Dyrektor oznajmił, iż podjęte przez UMW działania, których wynikiem jest zaprojektowanie „zbiorników na Mokrzczy BMT” były zoptymalizowane dzięki przeprowadzeniu analiz przez

doświadczonych specjalistów i współpracy na różnych etapach procesu ze środowiskami naukowymi i społecznymi.

Komisja przyjęła w całości wyjaśnienia Dyrektora złożone w imieniu Prezydenta. Działania te przybliżają do celu jakim jest utrzymanie wysokich walorów przyrodniczych PI, zaprzestania ich wysychania oraz stworzenia jak najbardziej korzystnych warunków bytowania poszczególnych grup roślinności i zwierząt, przy obecnych zmianach klimatu.

Komisja w wyniku głosowania (za – 4 radnych, przeciw – 0, wstrzymał się – 1 radny) postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.

4. Komisja rozpatrzyła skargę na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej we Wrocławiu - druk nr 554/25

Zreferował: Pan Andrzej Mańkowski - Dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej we Wrocławiu

Pismem (mailem) z dnia 9 października 2025 r. (...)*) (dalej: „Skarżący”) złożył skargę na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej we Wrocławiu (dalej: „Dyrektor”). W skardze sformułowano zarzut zaniechania pomocy przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej we Wrocławiu .

Stanowisko w sprawie skargi, pismem z dnia 28 października 2025 r. zajął Dyrektor, który na wstępie przybliżył kontekst prawny i proceduralny sprawy.

Mając na uwadze stanowisko i wyjaśnienia Dyrektora oraz opinię Eksperta Komisja w wyniku głosowania (za – 5 radnych, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radny) postanowiła jednogłośnie wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.

Ad IV. Komisja rozpatrzyła petycję przeciwko budowie ulicy Libańskiej jako drogi wlotowej do miasta Wrocławia - druk nr 545/25

Zreferowała: Pani Elżbietę Urbanek - Dyrektor Departamentu
Infrastruktury i Transportu Urzędu Miejskiego

Petycją z dnia 1 września 2025 r. grupa mieszkańców osiedla: Brochów, Bieńkowice i okolic (dalej; Wnioskodawca) sprzeciwiła się budowie ul. Libańskiej jako drogi wlotowej do miasta Wrocławia. Jednocześnie zawnioskowała o: niezwłoczne wstrzymanie prac związanych z planowaną inwestycją budowy ul Libańskiej w dotychczasowym przeznaczeniu, zmianę planu miejscowego polegającą na zmianie przeznaczenia tej drogi na lokalną z priorytetem dla mieszkańców osiedla, rozważenie i remont alternatywnych wariantów dla ruchu tranzytowego jakim jest ul. Mościckiego, która usytuowana jest z dala od budynków mieszkalnych.

Uzasadniając petycję, Wnioskodawca przedstawił szeroką argumentację, przemawiającą w jego ocenie za zasadnością rozwiązania zaproponowanego w petycji.

Zgodnie z art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U.2018.870), przedmiotem petycji może być żądanie, w szczególności, zmiany przepisów prawa, podjęcia rozstrzygnięcia lub innego działania w sprawie dotyczącej podmiotu wnoszącego petycję, życia zbiorowego lub wartości wymagających szczególnej ochrony w imię dobra wspólnego, mieszczących się w zakresie zadań i kompetencji adresata petycji.

Przepisy ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U.2018.870; dalej: ustawa) w art. 4 rozstrzygnęły o formie petycji oraz jej treści.

Zgodnie z ust. 2 cyt. przepisu, Petycja powinna zawierać:

- 1) oznaczenie podmiotu wnoszącego petycję; jeżeli podmiotem wnoszącym petycję jest grupa podmiotów, w petycji należy wskazać oznaczenie każdego z tych podmiotów oraz osobę reprezentującą podmiot wnoszący petycję;
- 2) wskazanie miejsca zamieszkania albo siedziby podmiotu wnoszącego petycję oraz adresu do korespondencji; jeżeli

podmiotem wnoszącym petycję jest grupa podmiotów, w petycji należy wskazać miejsce zamieszkania lub siedzibę każdego z tych podmiotów;

3) oznaczenie adresata petycji;

4) wskazanie przedmiotu petycji.

W art. 7 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U.2025.1153; dalej: ustawa), zdecydowano, iż kompetencje do zaspokajania zbiorowych potrzeb wspólnoty należą do zadań własnych gminy. W szczególności zadania własne obejmują sprawy: ładu przestrzennego, gospodarki nieruchomościami, ochrony środowiska i przyrody oraz gospodarki wodnej; (pkt 1); zieleni gminnej i zadrzewień (pkt 12). Stosownie do postanowień art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy, do wyłącznej właściwości rady gminy należy: uchwalanie planu ogólnego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Pod względem formalno-prawnym petycja spełnia wymagania stawiane przez ustawę z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U. 2018 r., poz. 870).

Stanowisko w imieniu Prezydenta pismem z dnia 4 listopada 2025 r. przedstawił Dyrektor Departamentu Urbanistyki i Architektury Urzędu Miejskiego Wrocławia (dalej: Dyrektor).

Dyrektor poinformował, że w dniu 6 października 2025 r. w siedzibie Rady Osiedla Bieńkowice odbyło się spotkanie z udziałem mieszkańców, przedstawicieli Rad Osiedli Brochowa i Bieńkowic, a także przedstawicieli Urzędu Miejskiego i jednostek miejskich. Celem spotkania było przedstawienie głównych założeń planowanej inwestycji drogowej, w tym jej przebiegu oraz charakterystyki inwestycji w zakresie działań zarządcy drogi ZDiUM. W czasie spotkania omówiono również potencjalne skutki środowiskowe i społeczne przedsięwzięcia. W trakcie spotkania zapewniono możliwość zadawania pytań. Zgłoszone podczas spotkania uwagi zostały odnotowane i zawarte w notatce ze spotkania.

Dyrektor wskazał, po konsultacji z Wydziałem Mobilności Miejskiej, że celem wybudowania ulicy Libańskiej na odcinku od ulicy Boiskowej do ulicy Mościckiego jest zapewnienie właściwej obsługi komunikacyjnej dla istniejącej i projektowanej zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, a także sprawne i bezpieczne połączenie z układem komunikacyjnym miasta Wrocławia.

Inwestycja ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa wszystkim uczestnikom ruchu drogowego w rejonie rozwijającego się osiedla.

Projektowana droga będzie posiadać klasę Z (droga zbiorcza) o kategorii ruchu KR3, co pozwoli na przeniesienie obciążeń generowanych m. in. przez autobusy miejskie.

Dla zwiększenia bezpieczeństwa pieszych i uspokojenia ruchu zaprojektowano elementy bezpieczeństwa ruchu drogowego, takie jak azyle dla pieszych na przejściach dla pieszych oraz progi zwalniające. Ulica Libańska ma służyć ruchowi lokalnemu, a nie tranzytowemu.

Ulica Libańska ma korzystne warunki do projektowania, ponieważ umożliwia zaplanowanie jej „od podstaw” z założeniem budowy niezbędnych elementów infrastruktury dla wszystkich użytkowników.

Walorem jej przebiegu jest także możliwość wybudowania, przy granicy miasta z gminą Siechnice, pętli autobusowej, co jest bardzo potrzebne, nie tylko dla mieszkańców Brochowa i Bieńkowic, ale także mieszkańców gminy sąsiedniej. Obecna pętla przy ul.

Ziemniaczanej jest za mała i nie pozwala wydłużyć linii autobusowych z Brochowa do Bieńkowic. Dodatkowo nowa pętla będzie wyposażona w parking „Parkuj i Jedź”, co ma sprzyjać przesiadkom na transport publiczny osobom wjeżdżającym już na granicy miasta.

Budowa ulicy Libańskiej jest inwestycją niezbędną z punktu widzenia zapewnienia prawidłowej obsługi komunikacyjnej dla rozwijającego się osiedla w tym obszarze miasta. Projekt zawiera standardowe rozwiązania dla dróg obsługujących tereny mieszkaniowe i zdaniem Dyrektora stanowi realną korzyść dla lokalnej społeczności.-

Umożliwi przedłużenie komunikacji zbiorowej do Bieńkowic, co jest od dawna zgłaszanym oczekiwaniem społecznym.

Komisja w wyniku głosowania (za – 5 radnych, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radny) postanowiła jednogłośnie wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej petycji.

2. Komisja rozpatrzyła petycję w przedmiocie podjęcia uchwały programowej i wykonawczej polecającej Prezydentowi Wrocławia przyjęcie standardów organizacji i rekrutacji do oddziałów sportowych w szkołach podstawowych Gminy Wrocław - druk nr 548/25

Zreferowała: Pani Ewa Monastyrka - Dyrektor Wydziału Przedszkoli i Szkół Podstawowych.

Petycją z dnia 2 października 2025 r. (...)*(dalej: Wnioskodawczyni) wystąpiła do Rady Miejskiej Wrocławia z petycją o podjęcie przez Radę Miejską Wrocławia uchwały programowej i wykonawczej polecającej Prezydentowi Wrocławia przyjęcie „Standardów organizacji i rekrutacji do oddziałów sportowych w szkołach podstawowych Gminy Wrocław”.

Uzasadniając petycję, Wnioskodawczyni przedstawiła argumentację proponowanej „Standaryzacji”.

Petycja w istocie stanowi postulat podjęcia przez Radę Miejską Wrocławia uchwały o charakterze kierunkowym – instrukcyjnym. Przyjmując powyższe założenia, można uznać, iż w tym sensie, pod względem formalno-prawnym petycja spełnia wymagania stawiane przez ustawę z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U. 2018r., poz. 870). Tym samym Rada Miejska Wrocławia jest organem właściwym do rozpatrzenia petycji.

Stanowisko w imieniu Prezydenta wyraził pismem z dnia 23 października 2025 r Dyrektor Departamentu Edukacji Urzędu Miejskiego Wrocławia (dalej: Dyrektor).

Dyrektor poinformował, że zasady organizacji oddziałów sportowych wynikają z Ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo Oświatowe oraz aktów wykonawczych, w tym rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej w sprawie oddziałów i szkół sportowych oraz oddziałów i szkół mistrzostwa sportowego. Przepisy tam zawarte określają szczegółowo warunki tworzenia, funkcjonowania, finansowania oraz rekrutacji do tych oddziałów.

Rekrutacja do oddziałów sportowych ma charakter specyficzny ze względu na konieczność spełnienia wymogów zdrowotnych i sportowych. Oddziały sportowe, podobnie jak szkoły sportowe czy mistrzostwa sportowego, przyjmują uczniów na podstawie spełnienia dodatkowych warunków i przejścia postępowania rekrutacyjnego (orzeczenie lekarskie o zdolności do uprawiania danego sportu, pisemna zgoda rodziców na uczęszczanie do oddziału, uzyskanie pozytywnego wyniku prób sprawności fizycznej na warunkach ustalonych przez polski związek sportowy).

Rekrutacja odbywa się do klas w pierwszym roku kształcenia sportowego. Zgodnie z rozporządzeniem w pierwszym roku kształcenia minimalna liczba uczniów wynosi 20. Za zgodą organu prowadzącego można utworzyć oddział, gdy liczba uczniów w oddziale w pierwszym roku szkolenia jest mniejsza niż 20, jednakże nie mniejsza niż 14.

Rekrutacja odbywa się zgodnie z harmonogramem ustalany przez organ prowadzący. W harmonogramie zawarte są terminy składania wniosków o przyjęcie do oddziałów sportowych, terminy przeprowadzania prób sprawnościowych, daty ogłoszenia wyników. Dyrektor wskazał, że o przyjęciu ucznia do szkoły (w tym do oddziału sportowego) w trakcie roku szkolnego decyduje dyrektor szkoły, pod warunkiem, że szkoła dysponuje wolnymi miejscami w danym oddziale oraz kandydat spełnia warunki niezbędne do przyjęcia do oddziału sportowego.

Godziny zajęć sportowych w oddziałach sportowych ustala dyrektor szkoły w porozumieniu z organem prowadzącym- co najmniej 10 godzin tygodniowo. W ramach ustalonego tygodniowo wymiaru godzin zajęć sportowych realizowane są także obowiązkowe zajęcia wychowania fizycznego przewidziane w ramowym planie nauczania dla danego typu szkoły.

Jak podkreślił Dyrektor rozporządzenie jako akt wykonawczy do ustawy, wyczerpująco reguluje wszelkie procedury, terminy i zasady działania oddziałów i szkół sportowych oraz oddziałów i szkół mistrzostwa sportowego.

Podsumowując Komisja stwierdziła, że zasady organizacji oddziałów sportowych wynikają z ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe oraz aktów wykonawczych, w tym rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej w sprawie oddziałów i szkół sportowych oraz oddziałów i szkół mistrzostwa sportowego. W zakresie w nich uregulowanych Rada nie posiada kompetencji do formułowania wobec Prezydenta jakichkolwiek zaleceń.

W związku z powyższym nie ma podstaw prawnych do wprowadzenia „Standardów organizacji i rekrutacji do oddziałów sportowych w szkołach podstawowych Gminy Wrocław” określonych w przesłanej petycji.

Komisja w wyniku głosowania (za – 4 radnych, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radny) postanowiła jednogłośnie wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej petycji.

3. Komisja rozpatrzyła petycję w przedmiocie podjęcia działań zmierzających do uchwalenia Gminnego Programu Rewitalizacji dla miasta Wrocławia - druk nr 546/25

Zreferowali: Pan Jacek Pluta - Zastępca Dyrektora Departamentu Spraw Społecznych,

Pan Sebastian Wolszczak – Zastępca Dyrektora Wydziału Partycypacji Społecznej.

Pismem z dnia 2 września 2025 r. (...)*)* (dalej; Wnioskodawczyni) wniosła w interesie publicznym – petycję o uchwalenie przez Radę Miejską Wrocławia Gminnego Programu Rewitalizacji. Przedmiotem petycji jest kompleksowa realizacja procesu rewitalizacji, obejmującego nie tylko modernizację infrastruktury technicznej, ale także wsparcie społeczne, gospodarcze i kulturalne na obszarach zdegradowanych, przy zapewnieniu odpowiednich środków finansowych oraz partycypacji mieszkańców, organizacji pozarządowych i rad.

W petycji, Wnioskodawczyni przedstawiła uzasadnienie potrzeby przyjęcia Gminnego Programu Rewitalizacji oraz wskazała, że wdrożenie zaproponowanych rozwiązań przyczyni się do zrównoważonego rozwoju miasta i poprawy warunków życia mieszkańców.

Pod względem formalno-prawnym petycja spełnia wymagania stawiane przez ustawę z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U. 2018r., poz. 870), w szczególności jej art. 2 i art. 4.

Na mocy art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz.U.2024.278), gminny program rewitalizacji przyjmuje, w drodze uchwały, rada gminy. Tym samym Rada Miejska Wrocławia jest organem właściwym do rozpatrzenia petycji.

Stanowisko w imieniu Prezydenta pismem z dnia 15 października 2025 r. przedstawił Zastępca Dyrektora Departamentu Spraw Społecznych Urzędu Miejskiego Wrocławia (dalej: Dyrektor). Dyrektor zauważył, że przyjęcie Gminnego Programu Rewitalizacji (dalej: GPR) w zaistniałych uwarunkowaniach prawno-finansowych nie przysporzy Wrocławowi ani jego mieszkańcom żadnych dodatkowych środków na działania rewitalizacyjne. Gmina może wprowadzić, w dłuższej perspektywie, otrzymać kilka określonych narzędzi, jednak to brak środków finansowych na rewitalizację, a nie brak narzędzi rewitalizacyjnych stanowi podstawową bolączkę gmin.

Co więcej, przyspieszenie prac nad GPR przez Urząd Miejski Wrocławia oraz Radę Miejską Wrocławia oznaczać będzie konieczność spetryfikowania na lata listy przedsięwzięć rewitalizacyjnych bez możliwości ich szybkiego dostosowania do zmieniających się realiów społeczno-gospodarczych oraz potencjalnie mogących pojawić się zewnętrznych źródeł finansowania. Ponadto, zgodnie z brzmieniem artykułu 21 ustawy o rewitalizacji, wszystkie co do zasady zamierzenia rewitalizacyjne wymienione w GPR powinny być niezwłocznie wprowadzone do budżetu i Wieloletniej Prognozy Finansowej, co stanowić będzie „zamrożenie” tych środków.

W tej sytuacji najbardziej zasadne jest spowolnienie prac nad GPR do czasu, aż pojawią się realne źródła finansowania zewnętrznego dedykowane rewitalizacji (np. Krajowy Fundusz Rewitalizacji), a także aktywne poszukiwanie środków zewnętrznych na rewitalizację oraz prowadzenie prac remontowych i działań społecznych nakierowanych na wyprowadzenie ze stanu kryzysowego wybranych fragmentów Wrocławia. Dyrektor zaznaczył, że wszystkie te działania są obecnie przez Urząd Miejski Wrocławia prowadzone.

Ponadto wskazał, że Prezydent Wrocławia wystosował pisma do Pana Prezesa Rady Ministrów, Pana Marszałka Sejmu oraz Pana Marszałka Województwa Dolnośląskiego z prośbą o podjęcie prac nad wypracowaniem mechanizmów finansowania rewitalizacji polskich miast ze źródeł innych niż budżety samorządów.

Z uzyskanej odpowiedzi Pana Marszałka Województwa wynika, że Zarząd Województwa nie zdecydował się na wskazanie w FEDS (Fundusze Europejskie dla Dolnego Śląska 2021–2027) rewitalizacji jako obszaru interwencji. Podobnie: Prezes Rady Ministrów, Marszałek Sejmu nie wskazali zewnętrznych źródeł finansowania rewitalizacji.

Co najważniejsze Gmina Wrocław prowadzi obecnie szereg prac remontowych i działań społecznych nakierowanych na wyprowadzenie ze stanu kryzysowego wybranych fragmentów Wrocławia.

Do najbardziej oczekiwanych przez mieszkańców należą działania zmierzające do odnowienia i remontów substancji mieszkaniowej oraz infrastruktury pozostającej w zasobie komunalnym, w tym także zasobów znajdujących się na terenie osiedli zaliczonych do obszaru zdegradowanego i rewitalizacji, a rekomendowanych do rewitalizacji. Ogółem w latach 2025-2028 Zarząd Zasobu Komunalnego oraz Spółka Wrocławskie Mieszkanie Sp. z o.o. przeprowadzą remonty i termomodernizację budynków na kwotę ok. 471 mln zł. na osiedlach: Przedmieście Oławskie, Nadodrze, Ołbin, Stare Miasto, Szczepin, Brochów (w ramach tzw. rewitalizacji Brochowa), Przedmieście Świdnickie, Kleczków, Księżę, Lipa Piotrowska, Polanowice, Huby, Plac Grunwaldzki.

Tylko w ramach realizacji programu „#PoWROty kamienic” do 2029 roku zaplanowany jest remont stu kamienic z zasobu komunalnego. Dla pierwszych dwudziestu dwóch budynków ogłaszane są przetargi na opracowanie dokumentacji projektowych. Dwadzieścia dwa budynki, które zostały wytypowane do pierwszego etapu programu „#PoWROty kamienic” znajdują się na Kleczkowie, Karłowicach, Hubach, Księżu, Przedmieściu Oławskim, osiedlu Plac Grunwaldzki. Wszystkie są w stu procentach własnością Miasta. Prawie wszystkie figurują w Gminnej Ewidencji Zabytków. Większość ma 120-130 lat. Szacowany koszt remontu kamienic to ok. 51 mln zł.

Oprócz programu remontów kamienic realizowany jest komplementarny program „#poWROty podwórek”, to jest remontów podwórek znajdujących się w kwaterach kamienic, czy wnętrzach blokowisk (Wrocław ma ich w zasobie 950). Do 2029 roku Gmina zamierza przeznaczyć na ten program 250 mln złotych. Do końca br. wydatkowanych na ten cel będzie ok. 58 mln zł. Co najważniejsze, każdy taki remont poprzedzony jest konsultacjami społecznymi, podczas których mieszkańcy mogą wskazać najważniejsze ich zdaniem kwestie dotyczące ich podwórek.

Przedstawione fakty dowodzą, że Gmina, mimo formalnego braku GPR, wydaje znaczące środki na działania nakierowane na wyprowadzenie ze stanu kryzysowego wybranych fragmentów

Wrocławia, w tym pokrywających się przestrzennie z osiedlami zaliczonymi do obszaru zdegradowanego i rewitalizacji.

Komisja podzieliła stanowisko Prezydenta, iż przyjęcie GPR w obecnych uwarunkowaniach finansowo-prawnych, w obliczu tak licznych ww. działań Gminy, nie przyniesie realnych korzyści w postaci zwiększenia wolumenu prowadzonych działań czy też ich przyspieszenia.

Komisja w wyniku głosowania (za – 4 radnych, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radny) postanowiła jednogłośnie wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej petycji.

Ad V. Komisja rozpatrzyła skargę na Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia - druk nr 552/25

Zreferował : przedstawiciel Straży Miejskiej Wrocławia

Pismem z dnia 29 września 2025 r. (...) * (dalej: „Skarżący”) złożył skargę na Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia (dalej: „Komendant”). Przedmiotem skargi był zarzut niewłaściwego wykonywania zadań przez strażników miejskich.

Stanowisko w sprawie skargi, pismem z dnia 10 października 2025 r. zajął Komendant.

Mając na uwadze stanowisko Komendanta oraz opinię Eksperta Komisja w wyniku głosowania (za – 4 radnych, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radny) postanowiła jednogłośnie wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.

Ad 2. Komisja rozpatrzyła skargę na Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia - druk nr 553/25

Zreferował: przedstawiciel Straży Miejskiej Wrocławia ,

(...) * – przedstawiciel Skarżącej, który przedstawił przebieg zdarzenia opisany w skardze.

Pismem z dnia 14 października 2025 r., (...)*) (dalej: Skarżąca) złożyła skargę na nieprawidłowe i bezpodstawne działanie funkcjonariuszy Straży Miejskiej Wrocławia, wnosząc przy tym o odwołanie Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia (dalej: Komendant). Zarzut skargi dotyczył utrudniania przez funkcjonariuszy Straży Miejskiej Wrocławia prowadzenia akcji zbierania podpisów pod wnioskiem o referendum w sprawie odwołania z zajmowanego stanowiska obecnego Prezydenta Wrocławia oraz Rady Miejskiej, przed upływem jej kadencji. Uzasadniając skargę, Skarżąca wyjaśniła, iż w dniu 12 października 2025 r. podczas zbierania podpisów na terenie Dworca Świebodzkiego we Wrocławiu pod wnioskiem o odwołanie Jacka Sutryka z funkcji Prezydenta Wrocławia funkcjonariusze Straży Miejskiej Wrocławia podjęli, w ocenie Skarżącej nieprawidłowe i bezpodstawne działania. Interweniujący funkcjonariusze odmówili podania swoich imion i nazwisk oraz okazania legitymacji służbowych mimo wezwań ze strony osób zbierających podpisy. Na dodatek strażnicy wezwali patrol Policji, co Skarżący odebrał jako próbę zastraszania i utrudniania korzystania z konstytucyjnych praw. Utrudniali ponadto prowadzenie legalnej akcji referendalnej, co jest sprzeczne z art. 63 Konstytucji oraz ustawą o referendum. W ocenie Skarżącej nie jest to odosobniony przypadek, a podobne interwencje miały miejsce podczas wcześniejszych działań komitetu referendalnego. Wskazuje to na systemowy problem w kierownictwie tej formacji, co uzasadnia wnisek o odwołanie Komendanta.

Stanowisko w sprawie skargi, pismem z dnia 22 października 2025 r., zajął Komendant. Wyjaśnił w nim, że wewnętrzne czynności wyjaśniające, przeprowadzone przez Straż Miejską Wrocławia (dalej: SM), pozwoliły ustalić, że dyżurny Centrum Kierowania Straży Miejskiej, w dniu 12.10 br., o godz. 8:46, przyjął i zarejestrował (pod nr (...)*) telefoniczne zgłoszenie mieszkańca dotyczące używania urządzenia nagłaśniającego, przy ul. Robotniczej, przed wejściem na targowisko.

Treść zgłoszenia jednoznacznie świadczyła nie tylko o tym, że na miejscu używane jest urządzenie nagłaśniające, ale również o tym, że działania podejmowane przez osoby zbierające podpisy przyczyniają się do zakłócania porządku i spokoju publicznego.

Dyżurny Centrum Kierowania Straży Miejskiej skierował do realizacji przedmiotowego zgłoszenia najbliższy patrol, który w tym dniu, przy ul. Robotniczej, w rejonie targowiska, prowadził działania polegające na przeciwdziałaniu występowaniu wykroczeń. Przebieg interwencji podjętej przez patrol został udokumentowany w notatce służbowej, sporządzonej na polecenie Komendanta przez strażników.

Z treści tej notatki wynika, że na miejscu zastano dwóch mężczyzn, z których jeden, (...)*) (dalej: (...)*)), korzystając z urządzenia nagłaśniającego, zachęcał przechodniów do składania podpisów na liście poparcia dla referendum na rzecz odwołania obecnego Prezydenta Wrocławia i Rady Miejskiej.

Strażnicy, podejmując interwencję, przedstawili się i zażądali od (...)*) okazania dowodu tożsamości, podając przy tym prawną i faktyczną podstawę do legitymowania. Mężczyzna ten, w dalszym ciągu korzystając z urządzenia nagłaśniającego, zaczął wykrzykiwać, że straż miejska przyszła po to, aby „gnębić obywateli”, uniemożliwiać legalne zbieranie podpisów oraz łamać jego prawa obywatelskie. Jednocześnie rejestrował czynności wykonywane przez strażników za pomocą telefonu komórkowego. Mniej więcej w tym samym czasie, towarzyszący mu mężczyzna, uklęknął na chodniku, wykrzykując, że strażnicy zamierzają zabrać go do więzienia za reprezentowane przez niego poglądy. Zachowanie (...)*) oraz towarzyszącej mu osoby było jednoznacznie prowokacyjne i miało na celu przedstawienie siebie w charakterze szykanowanych ofiar, wywołanie zbiegowiska oraz zebranie poklasku i zainteresowania ze strony postronnych obserwatorów zdarzenia, którzy w dużej liczbie znajdowali się w pobliżu. W rezultacie osoby zbierające podpisy, poprzez swoje zachowanie, wywołały zbiegowisko osób, przyglądających się przebiegowi interwencji.

Następnie (...)*) zażądał od strażników okazania legitymacji służbowych, przy czym, przez cały czas trzymał w ręku telefon komórkowy z włączonym nagrywaniem. Funkcjonariuszka, prowadząca interwencję, zakomunikowała mu, że legitymacje służbowe zostaną okazane wówczas, gdy przerwie on rejestrowanie obrazu. Z uwagi na to, że (...)*) nie zaprzestał rejestracji, co umożliwiało mu utrwalenie obrazu dokumentów oraz stwarzało ewentualną możliwość upublicznienia zawartych w nich danych, legitymacje służbowe, w istocie, nie zostały mu przez strażników okazane.

Ponieważ (...)*) nie zaprzestał wygłaszania komunikatów za pomocą urządzenia nagłaśniającego oraz nie wylegitymował się na żądanie, strażnicy, poprzez dyżurnego, wezwali na miejsce patrol Policji, celem udzielenia wsparcia. Policjanci, po przybyciu na miejsce, zażądali od niego okazania dowodu tożsamości. Ich żądanie również zostało zignorowane. W efekcie policjanci wylegitymowali jedynie mężczyznę, który towarzyszył (...)*). Interwencja została przez nich zakończona udzieleniem pouczenia o zakazie używania urządzeń nagłaśniających, a sprawca wykroczenia, po zakończeniu interwencji Policji, zaprzestał używania przedmiotowego urządzenia.

Komendant podkreślił, że naruszenie zakazu używania instalacji lub urządzeń nagłaśniających na publicznie dostępnych terenach miast, o którym mowa w art. 156 ust. 1 Ustawy Prawo Ochrony Środowiska (Dz.U.2024.54 t.j.) (dalej: poś.) stanowi wykroczenie z art. 343 ust. 1 tejże Ustawy. W postępowaniu mandatowym, jest ono zagrożone grzywną do 5000 zł. Strażnicy straży gminnych (miejskich) mogą nakładać grzywny za tego rodzaju wykroczenia, co znajduje swoje uzasadnienie w § 2 ust. 1 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wykroczeń, za które strażnicy straży gminnych są uprawnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego (Dz.U. 2022.1350 t.j.).

Używanie tego rodzaju urządzeń jest dopuszczalne jedynie w sytuacjach, o których mowa w art. 156 ust. 2 poś., czyli podczas uroczystości okazjonalnych, uroczystości lub imprez, które są

związane z kultem religijnym, imprez sportowych, handlowych i rozrywkowych, podczas legalnych zgromadzeń a także wówczas, gdy służy ono podawaniu do wiadomości publicznej komunikatów służących bezpieczeństwu publicznemu.

Działanie prowadzone przez Skarżącą, w dniu 12 października br., przy ul. Robotniczej, nie było żadnym spośród powyżej wymienionych, przy czym fakt braku zgłoszenia zgromadzenia sprawdzono bezpośrednio w Centrum Zarządzania Kryzysowego. Co za tym idzie, używanie w tej sytuacji urządzeń nagłaśniających, stanowiło czyn zabroniony jako wykroczenie, co doprowadza do wniosku, że przyjęcie i realizacja przedmiotowego zdarzenia przez funkcjonariuszy Straży Miejskiej Wrocławia, miały pełne oparcie w literze prawa.

Oceniając postępowanie podległych Komendantowi strażników, którzy nie okazali legitymacji służbowych na żądanie (...) Komendant wskazał na art. 22 Ustawy o strażach gminnych (Dz.U.2021.1763 t.j.), który mówi o tym, że: „strażnik przy wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 12 (a więc, m.in. przy legitymowaniu osób w uzasadnionych przypadkach w celu ustalenia ich tożsamości), jest obowiązany przedstawić się imieniem i nazwiskiem, a ponadto na żądanie osoby, której czynności te dotyczą, okazać legitymację służbową w sposób umożliwiający odczytanie i zanotowanie nazwiska strażnika oraz organu, który wydał legitymację”.

Z powyższego *expressis verbis* wynika kiedy, w jakim celu i w jaki sposób, funkcjonariusz straży gminnej (miejskiej) jest zobowiązany do okazania legitymacji służbowej. Legitymacja powinna być bowiem okazana wyłącznie osobie, której dotyczą czynności, o których mowa w art. 12 Ustawy o strażach gminnych, tylko na żądanie tej osoby oraz w taki sposób, aby umożliwić odczytanie i zanotowanie nazwiska strażnika oraz nazwy organu, który ją wydał. Ustawodawca nie przewidział tym samym, aby osoba żądająca okazania legitymacji służbowej, miała możliwość zarejestrowania jej obrazu przy pomocy urządzenia rejestrującego. Sposób okazania legitymacji nie musi

również umożliwić zanotowania pozostałych zawartych w niej danych, t.j. m.in.: imienia strażnika, stanowiska, numeru legitymacji, a nawet daty jej ważności.

Z uwagi na powyższe w ocenie Komendanta podlegli jemu strażnicy nie mieli obowiązku okazania legitymacji służbowych w celu umożliwienia zarejestrowania ich obrazu przez (...)*, zaś okazanie tychże legitymacji bez zarejestrowania ich obrazu za pomocą telefonu komórkowego, zostało im uniemożliwione celowo i z premedytacją.

Sprawca wykroczenia, nie okazując dowodu tożsamości – zarówno strażnikom, jak i policjantom – popełnił wykroczenie z art. 65 § 2 Kodeksu wykroczeń (Dz.U.2025.734 t.j.), a jego tożsamość została przez strażników zweryfikowana dopiero po fakcie, na podstawie danych zawartych w mediach społecznościowych.

Odnosząc się do skargi Komendant wskazał, iż nie sposób nie nawiązać do zdarzenia, które miało miejsce również w pobliżu targowiska na Dworcu Świebodzkim, w dniu 9 lutego 2025 r.. Wówczas służba dyżurna Straży Miejskiej przyjęła niemal identyczne zgłoszenie, które dotyczyło używania urządzenia nagłaśniającego przez osobę zajmującą się zbieraniem podpisów poparcia dla referendum na rzecz odwołania Prezydenta Wrocławia, którą to osobą okazał się być (...)*. Nawet to, że Straż Miejska nie realizowała wówczas wobec ww. żadnej interwencji (przyjęte zgłoszenie zostało przez dyżurnego przekazane Policji, bez kierowania na miejsce patrolu Straży Miejskiej), nie przeszkodziło Skarżącej, w złożeniu skargi na Komendanta do Rady Miejskiej Wrocławia i przedstawieniu całej sytuacji, podobnie jak obecnie, jako bezpodstawnego i celowego działania Straży Miejskiej Wrocławia, zmierzającego do intencjonalnego utrudnienia prowadzenia akcji zbiórki podpisów na listach poparcia dla referendum. Przedmiotowa skarga była rozpatrywana na posiedzeniu Komisji Skarg Wniosków i Petycji Rady Miejskiej Wrocławia w dniu 24 lutego br., a następnie nie została uwzględniona przez Radę Miejską Wrocławia, na mocy Uchwały nr XV/300/25, podjętej na sesji, w dniu 2 marca 2025 r.

Komendant przypomniał, iż (...)*, w dniu 24 lutego br., osobiście uczestniczył w posiedzeniu Komisji, miał okazję bezpośrednio zapoznać się ze stanowiskiem Komendanta, zreferowanym przez jego przedstawiciela, zaś zdarzenie, które było przedmiotem ówczesnej skargi było niemal identyczne z tym, do którego doszło 8 miesięcy później, w dniu 12 października 2025 r.. Jeśli po tym posiedzeniu Komisji oraz po podjęciu ww. uchwały przez Radę Miejską, (...)*/ nabrał przekonania, że używanie urządzeń nagłaśniających na terenie miasta, przy tego rodzaju aktywnościach, nie jest czynem zabronionym jako wykroczenie, to oznacza to, że nie chciał tego przyjąć do wiadomości lub nie zrozumiał treści stanowisk wyrażonych przez ww. podmioty.

Zdaniem Komendanta w powodów wskazach wyżej skarga, zawierająca zarzuty podejmowania przez Straż Miejską Wrocławia celowych działań zmierzających do utrudniania prowadzenia akcji zbierania podpisów pod wnioskiem o ogłoszenie referendum nad odwołaniem Prezydenta Wrocławia i Rady Miejskiej, nie okazania legitymacji służbowych (...)*/, na jego żądanie oraz nie przedstawienia się przez strażników podejmujących interwencję, w obliczu przedstawionych powyżej faktów, jest całkowicie bezzasadna.

Oceniając zarzuty skargi wskazać należy, iż twierdzenia w niej zawarte nie zostały poparte żadnymi dowodami. Z wyjaśnień Komendanta wynika, iż przyczyną interwencji w dniu 12 października 2025 r. było telefoniczne zgłoszenie mieszkańca dotyczące używania urządzenia nagłaśniającego, przy ul. Robotniczej, przed wejściem na targowisko. Zarzut powyższy został potwierdzony w trakcie interwencji patrolu SM, który dodatkowo zgłosił popełnienie wykroczenia Policji. Zarzut wobec tego dotyczący zastraszania i utrudniania korzystania z konstytucyjnych praw oraz utrudniania przez SM prowadzenia legalnej akcji referendalnej, co można odczytać jako naruszenie art. 63 Konstytucji oraz ustawy o referendum jest bezzasadny. Co się tyczy zarzutu bezpodstawnej odmowy przez interweniujących funkcjonariuszy podania swoich

imion i nazwisk oraz okazania legitymacji służbowych mimo wezwań ze strony osób zbierających podpisy, wskazać należy na brzmienie art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych (Dz.U.2021.1763), zgodnie z którym Strażnik przy wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 12, jest obowiązany przedstawić się imieniem i nazwiskiem, a ponadto na żądanie osoby, której czynności te dotyczą, okazać legitymację służbową w sposób umożliwiający odczytanie i zanotowanie nazwiska strażnika oraz organu, który wydał legitymację.

Zarzut Skarżacej dotyczył odmowy podania przez interweniujących funkcjonariuszy swoich imion i nazwisk oraz okazania legitymacji służbowych mimo wezwań ze strony osób zbierających podpisy.

Zdaniem Komendanta funkcjonariusze przedstawili się, a odmowa okazania legitymacji spowodowana była faktem filmowania interwencji przez Skarżacego, a w konsekwencji możliwości utrwalenia pełnej treści legitymacji służbowej oraz możliwości jej nieograniczonego udostępniania.

Podsumowując odmowa okazania legitymacji w warunkach opisanych w odpowiedzi na skargę była w pełni uzasadniona.

Komisja w wyniku głosowania za nieuwzględnieniem skargi (za – 2 radnych, przeciw – 2 radnych, wstrzymało się – 0) ,w związku z czym Komisja nie wydała opinii.

Ad VI. Komisja przyjęła protokół nr 18 z poprzedniego posiedzenia

Ad VII. Nie zgłoszono wolnych wniosków.

W związku z wyczerpaniem porządku obrad Przewodnicząca Komisji zamknęła posiedzenie i podziękowała radnym za udział w posiedzeniu.

Na tym posiedzenie zakończono.

Martyna Stachowiak

Przewodnicząca Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

Protokół sporządziła: Barbara Grosel